

Raikulipoika

- Jaahas. Sieltä se herra ministeri taas tulee. Ja tähän aikaan! Missä sitä ollaan oltu?
- Kultaseni, älä nyt hermostu, odota kun minä selitän...
- Seli seli. No, antaa tulla, mitä sitä on tällä kerralla keksitty.
- Ei varppina ole keksitty mitään. Siinä kävi nimittäin sillä lailla, että kaupungilla ihan sattumalta törmäsin vanhaan armeijakaveriin, Luukkosen Jaskaan. Satutko muistamaan, semmonen vähän viinaan menevä huoripukki?
- Enpä tosiaan. Mutta sinä varmaan muistit?
- No oikeastaan en, oli se sen verran lihonut ja kaljuuntunut, mutta Jaska tunsu meikäläisen kuvista, kun tässä ollaan vähän niinkuin julkkis.
- Julkkis tosiaan. Sen verran sitä on taas lehdissä oltu, ettei kehtaa kaupassa käydä, kun kaikki katsoo pitkään ja tutut säälittelee.
- Älähän nyt, armaani, kyllä tämä tästä... Niin siis Jaska sai houkutelluksi mukaansa Tallinnaan ja siellä sorruttiin johonkin ryyppyporukkaan. En minä siitä juuri mitään muista, mutta korttia kai siinä hakattiin, kun kaikki rahat katosivat ja pelkissä kalsareissa jatkettiin matkaa. Joltain spurguilta saatiin sentään palttoot niskaan.
- Ja sitten?
- No sitten oltiinkin yhtäkkiä jollain konstilla Hampurissa. Tiedäthän sinä sen Reeperbahnin. Pari yötä kai sielläkin vierähti, ei ole kyllä ihan varmaa, kun vähän pätkii. Mutta Amsterdamissa ainakin herättiin sitten loppuviikosta. Se on kuule kaunis kaupunki, punaisia lyhtyjä kaikkialla ja siellä saa vaikka hassista ihan laillisesti, uskotko?
- Kyllä minä sen uskon, mutta en usko pätkääkään tuota, että sinä olisit siellä rymynnyt. Sinähän olet taas kerran vesiselvä ja niin sliipatun näköinen että. Et ole takuulla maistanut edes saunakaljoja.
- Ai, senkö huomaa? No, totta puhuen täytyy sanoa, että Jaska otti, mutta minä en. Autolla tulin kotiin.
- Älä valehtele! Näinhän minä kun virka-auto sinut kyöräsi kotiin.
- Sitähän minä tarkoitin. Mutta mitä siitä sitten?
- No sitä vaan, että kyllä sinun tempputi tiedetään. Hallituksen iltakoulussa olet taas ollut, ruoja, tunnusta pois! Olen minä sinun allakastasi nähnyt, että se oli taas tänä iltana.
- Voi himputin himputti. Sinulta ei kyllä pysy mikään salassa. Pakko kai se on sitten tunnustaa. Ja sekin että ulkomaankauppapolitiikan nykynäkymiä käsiteltiin.
- Arvasin minä senkin. Eli siis se Paula oli paikalla.
- Oli tietenkin, mutta se on nykyisin naimisissa.
- Se nyt ei vielä mitään takaa. Entäs se toinen vompatti, se Tanja?
- Ei se ollut mukana ollenkaan. Takuulla ei ollut! Se on ihan varma! Oli kuulemma jossain virkamatkalla. Ei siellä iltakoulussa ollut muita kuin Enestamin Janne ja Kääriäisen Sepe ja Mannisen Hannes ja sitten tämä Hyssälä ja...
- Ahaa!!! Että oli oikein Hyssälä! Voi hyvät hyssykät sentään! Kyllä sinä olet toivoton tapaus, kerta kaikkiaan. Minä en kohta jaksa enää. Miten minä huomennakin menen kampaajalle, kun siellä kumminkin kaikki tietää. Iltapäivälehtiä ei uskalla vilkaistakaan, kun siellä on taas kaikki likaiset yksityiskohdat. Häpeäisit edes! Sika, sika, sika!

